

теля тѣ ми, за да ми помагѣтъ да ѣмъ оправданіе: зашто то лъжа та е начало на други грѣшки.

3. Никога зло то нещѣ го хвалѣ за добро, или да измамѣмъ нѣкого съ нѣкъкъвъ способъ: защото измамеца се има за крадецъ.

4. Който се показвѣ подобръ отъ колко то е се зве лицемерецъ; и таквизи человекъ сѣмъ страшны. Щѣ да сѣмъ добръ, за да немамъ нуждѣ да се приправамъ тогава.

5. Който обвѣрѣва други, че неправда та имъ принася ползѣ или веселѣ, той е измамецъ. Никога нещѣ имамъ человекъ да направи неправдѣ.

6. Нѣкой си мислѣтъ за шѣгъ, ако измамѣтъ нѣкого: но азъ никога нещѣ да правѣмъ това зашто е вредно.

7. Кога хулѣмъ други человекъ лъжовно, набѣждамъ ги: и сѣмъ бѣдѣ тѣ можѣ да го повредѣмъ повече, нежели ако му бѣхъ изгорилъ къщѣ тѣ.

8. Ако нѣкого се понудѣ да обади за погрѣшки тѣ на други человекъ, щѣ го правѣмъ предъ очи тѣ имъ за да видѣтъ, че немамъ мислѣ да ги повредѣмъ.

9. Ако нѣкого се случи да склонѣ по разумъ а съ други, а не съ прѣятели а си: казвамъ му го искрено: и това не донасѣ никаквѣ пагубѣ: защото нѣмъ пакъ прѣятелиски оставаме.

10. Никога не щѣ да похвалѣмъ человекъ, дѣто не е достоенъ за похвала: зашто то ласкатели тѣ сѣмъ человекъ лъжливи, и ласкателство то е измамѣ.

32. ЗА РАВНОМИСЛЕ ТО.

1. Никога нещѣ да се високоумѣ, че сѣмъ подобръ отъ други человекъ: понеже ближній-а ми има погрѣшки, то и азъ не сѣмъ чистъ отъ тѣхъ: но кой отъ два та повече, не знаѣмъ.